

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J. Ž.**, bývajúceho v K., **2/ A. Ž.**, bývajúceho v K., **3/ M. K.**, bývajúcej vo V., proti žalovaným **1/ Ing. S. N.**, bývajúcemu vo V., zastúpeného JUDr. M. G., advokátom vo V., **2/ G. J.**, bývajúcej vo V., **3/ V. N.**, bývajúcemu vo V., zastúpeného JUDr. M. G., advokátom vo V., **4/ Z. N.**, bývajúcej vo V., **5/ V. N.**, bývajúcemu vo V., a **6/ JUDr. M. N.**, bývajúcemu vo V., **o určenie rozsahu dedičstva**, vedenej na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 5 C 1078/1997, o dovolaní žalovaných 1/ a 3/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 22. marca 2006 sp.zn. 1 Co 235/2004, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní žalovaného 1/ **z a s t a v u j e**.

Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 22. marca 2006 sp.zn. 1 Co 235/2004 vo výroku, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa zmenený a vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania účastníkov **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Svidník rozsudkom z 21. júna 2004 č.k. 5 C 1078/1997-162 zamietol žalobu žalobcov, ktorou sa domáhali určenia, že do dedičstva po nebohom J. Ž., zomrelom X., patrí dom s.č. X. postavený na parc. č. X. a zast. plocha o výmere X. m² v kat. úz. V. podľa geometrického plánu G. M. U., č. plánu X., mapový list č. V. X., overeného dňa 5. februára 1997 pod č. X., vytvoreného z domu s.č. X. na parc. č. X. na LV č. X. kat. úz. V. a tiež určenia, že do dedičstva po neb. J. Ž. patrí X. parc. č. X./- zast. plocha, dvor o výmere X. m² a parc. č. X. a X.-záhrada o výmere X. m², podľa hore uvedeného geometrického plánu vytvorených z parc. č. X. a X. na LV č. X. a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou bolo určené, že podiel v pomere X. zapísaný na mene poručiteľa J. Ž.

a spoluvlastnícke podiely v pomere X., zapísané na žalobcov 1/ až 3/ k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. X. kat. úz. V., patria do dedičstva po poručiťke P. N., zomrelej X.. Uviedol, že vo výpise z pkn. vl. č. X. kat. úz. V. je síce J. Ž. zapísaný ako spoluvlastník sporných nehnuteľností v pomere X., kde ako titul nadobudnutia je uvedené č.d. X. z 11. augusta 1955 podľa právoplatného rozsudku Ľudového súdu vo Vranove nad Topľou z 13. mája 1955, z potvrdenia Okresného súdu Vranov nad Topľou však vyplynulo, že takýto spis sa na súde nenachádza a že v konaní vedenom pod sp. zn. C 550/54 účastníkmi tohto konania neboli P. N., rod. Ž. a J. Ž., ale J. B., rod. G. a H. B., rod. I.. Z týchto dokladov sa nepodarilo zistiť, na základe akej právnej skutočnosti bol prevedený zápis spoluvlastníctva k nehnuteľnosti na meno J. Ž.. Z vykonaného dokazovania mal tiež preukázané, že medzi účastníkmi došlo k reálnej del'be dohodou v rozsahu, ako je uvedené v petite návrhu. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Prešove na odvolanie žalobcov rozsudkom z 22. marca 2006 sp.zn. 1 Co 235/2004 rozsudok okresného súdu vo vzťahu k rodinnému domu s.č. X., postavenému na parc. KN č. X., zap. na LV č. X., kat. úz. V. a k časti parcely KN č. X.-zastavané plochy o výmere X. m², ktorej podľa geometrického plánu č. X. overeného 5. februára 1997 zodpovedá parc. KN č. X.-zast. plocha o výmere X. m² potvrdil a v prevyšujúcej časti zmenil tak, že určil, že do dedičstva po nebohom J. Ž., zomrelom X., patrí X. parc. KN č. X. záhrady o výmere X. m² a X. časti parc. KN č. X.-zastavané plochy o výmere X. m², ktorej podľa uvedeného geometrického plánu zodpovedá parcela KN č. X./-zastavaná plocha o výmere X. m² z LV č. X., kat. úz. V. a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie v časti, v ktorej zmenil rozsudok súdu prvého stupňa odôvodnil tým, že za podstatné považuje stav, ktorý bol dlhodobo vedený v pozemkovej knihe a to konkrétne v pkn. vl. č. X. kat. úz. V. Podľa tam uvádzaných zápisov nadobudol J. Ž. podiel v rozsahu X. podľa právoplatného rozsudku Ľudového súdu vo Vranove nad Topľou z 13. mája 1955 č.k. C 550/54-10. V pozemkovej knihe takto vedený stav o podielovom spoluvlastníctve právneho predchodcu žalobcov a P. N. bez ďalšieho nemôže sponchybňovať iba fakt, že v súčasnosti absentujú doklady preukazujúce vykonanie tohto zápisu. Podielové spoluvlastníctvo neboheho J. Ž. a nebohej P. N. bolo naviac dlhodobo rešpektované tak na zápisoch na liste vlastníctva v bývalej evidencii nehnuteľností, ako aj v prípade prevodu polovice týchto nehnuteľností kúpnu zmluvou zo 16. januára 1964 z P. N. na žalovanú 2/. V časti, v ktorej napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil, odôvodnil svoje rozhodnutie poukazom na správne závery prvostupňového súdu o tom, že

reálna del'ba domu a pod ním sa nachádzajúceho pozemku s vlastníckymi účinkami pred 1. januárom 1951, resp. vydržanie reálne vyčlenenej samostatnej časti domu a pozemku pod ním sa nachádzajúceho, žalobcovia v konaní nepreukázali. V rozpore s prezentovanými vyjadreniami žalobcov považoval obsah spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. 4 C 1/1992, kde sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti kúpnej zmluvy z 21. januára 1991, uzatvorenej medzi žalovanými 1/ a 2/ ohľadom polovice nehnuteľností vedených na LV č. X. kat. úz. V. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku, avšak len do jeho zmeňujúceho výroku, podali dovolanie žalovaní 1/ a 3/. Žiadali, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). Nesúhlasili s názorom vysloveným odvolacím súdom, že je podstatný stav, ktorý bol vedený v pozemkovej knihe konkrétne vo vl. č. X. kat. úz. V. na základe rozsudku Ľudového súdu vo Vranove nad Topľou z 13. mája 1955 sp.zn. C 550/1954, ktorý nemožno spochybňovať iba z dôvodu, že v súčasnosti absentujú doklady preukazujúce vykonanie tohto zápisu. Poukázali na to, že podľa tzv. uhorského obyčajového práva do 31. decembra 1950 vlastníkom nehnuteľnosti bol ten, kto bol zapísaný v pozemkovej knihe ako vlastník a do uvedeného dátumu to bola P. N.. Účinnosťou Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., od 1. januára 1951 zanikol konštitutívny charakter zápisov v pozemkovej knihe na úseku prevodu vlastníckych práv k nehnuteľnostiam a zápis v pozemkovej knihe už nebol podmienkou prevodu a zostal mu iba deklaratórny význam. Ten sa vykonával na základe listiny, ktorá nepochybne preukazovala vlastnícke právo. Žalobcovia nepredložili v konaní právoplatný rozsudok týkajúci sa nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam J. Ž., čím neunesli dôkazné bremeno, nepreukázali právny titul – písomné rozhodnutie súdu v zmysle § 113 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., keď podľa potvrdenia Okresného súdu vo Vranove nad Topľou v konaní vedenom pod sp.zn. C 550/1954 účastníkmi konania neboli J. Ž. a P. N.. Zápis v pkn. vl. č. X. pod B. r.č. X. považujú za fingoaný.

Žalobcovia 1/ a 2/ navrhli dovolanie žalovaných zamietnuť. Vo svojom vyjadrení k dovolaniu podrobne rozobrali postup súdu prvého stupňa v konaní, zopakovali skutočnosti týkajúce sa predmetných nehnuteľností ktoré uvádzali v celom konaní a uviedli, že

vo všetkých predchádzajúcich konaniach týkajúcich sa predmetných nehnuteľností súdy nesprávne právne vec posúdili, keďže skutočnosti uvádzané v tomto konaní súdom neboli známe, pretože sa účastníci o nich v predchádzajúcich konaniach nezmienili. Predchádzajúce rozhodnutia súdov preto nepovažujú za správne a nemožno preto na ne prihliadať a z nich vychádzať.

Žalobkyňa 3/ svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu nevyužila.

Písomným podaním z 28. októbra 2008 žalovaný 1/ zobral svoje dovolanie späť.

Podľa § 243b ods. 5 veta druhá O.s.p. platí, že ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) so zreteľom na jednoznačný, právne účinný dispozitívny úkon žalovaného 1/, ktorým vzal dovolanie späť, konanie o jeho dovolaní zastavil a ďalej konal o dovolaní žalovaného 3/.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmajúc najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak ide o potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danom prípade je dovoláním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorý vykazuje znaky rozsudku podľa § 238 ods. 1 O.s.p.

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom k zákonnej povinnosti (§ 242 ods. 1 O.s.p.) prihliadnúť na existenciu procesných väd konania, ktoré zakladajú tzv. zmätočnosť rozhodnutia, skúmal dovolací súd prípustnosť dovolania aj podľa § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. dovolateľ nenamietal a ich existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Žalovaný ./ dovolanie odôvodnil tvrdením, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktoré však bližšie nekonkretizoval; ako ďalší dôvod uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), na ktorú musí dovolací súd prihliadnúť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa (§ 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 122 ods. 1 O.s.p., súd vykonáva dokazovanie na pojednávaní, ak neboli splnené podmienky na vydanie rozhodnutia bez ústneho pojednávania.

Z ustanovenia § 125 O.s.p. vyplýva, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

Podľa § 220 O.s.p., odvolací súd zmení rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 213 ods. 1 O.s.p., odvolací súd je viazaný skutkovým stavom, tak ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 7.

Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 O.s.p.).

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom toho aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a na ním založených následných právnych záveroch, je opakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom. Podmienkou zmeny rozhodnutia v takom prípade je teda skutočnosť, že odvolací súd sám opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie, na základe ktorého dospeje k skutkovému stavu, odlišnému od skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom, tvoriaceho podklad pre rozhodnutie v danej veci.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové a právne závery, ako súd prvého stupňa bez toho, aby vo veci vykonal akékoľvek dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie). Z odôvodnenia jeho rozsudku vyplýva, že sa nestotožnil s jeho právnymi závermi. Súd prvého stupňa založil svoj rozsudok na tom, že žalobcovia v konaní neunesli dôkazné bremeno ktoré ich zaťažovalo, keď sa im nepodarilo v konaní preukázať, na základe akej právnej skutočnosti bol vykonaný zápis na meno J. Ž. do pozemkovej knihy vo vložke č. X. kat. úz. V. ako polovičného

spoluvlastníka tam uvedených nehnuteľností. Krajský súd na rozdiel od neho vychádzal z toho, že stav o podielovom spoluvlastníctve bez ďalšieho nemôže spochybňovať iba fakt, že v súčasnosti absentujú doklady preukazujúce vykonanie tohto zápisu, keď spoluvlastníctvo bolo dlhodobo rešpektované.

Ak sa však odvolací súd chcel odchyliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa na základe bezprostredne ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie v zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. sám v potrebnom rozsahu opakovať a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p. Len takýto postup je aj v súlade so zásadou priamosti a ústnosti občianskoprávneho konania, ktoré zásady zostali zachované po účinnosti novely O.s.p. zák. č. 341/2005 Z.z. od 1. septembra 2005. Je neprípustné, aby odvolací súd ku svojim odlišným skutkovým zisteniam, vedúcim k čiastočnému vyhovaniu súdom prvého stupňa zamietnutého návrhu, dospel iba na základe prehodnotenia ním vykonaných dôkazov.

Z obsahu zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom z 10. októbra 2005 (por. č.l. 205-206) totiž vyplýva, že krajský súd na tomto pojednávaní oboznámil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, odvolanie žalobcov 1/ – 3/ a stanovisko žalobkyne 3/ z 8. júna 2004 a po vyjadrení účastníkov, resp. ich zástupcov, že sa pridriavajú svojich písomných vyjadrení, odročil pojednávanie na neurčito za účelom vyžiadania si spisov sp.zn. C 701/1966, C 1183/1968 a C 1219/1966 Okresného súdu Michalovce a dedičského spisu Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 1 D 1447/1993, po P. N.. Okresný súd Vranov nad Topľou 12. októbra 2005 oznámil krajskému súdu, že spis 1 D 1447/93 bol postúpený 12. januára 2001 na Okresný súd Bardejov, ktorý prípisom z 24. januára 2006 odvolaciemu súdu oznámil, že požadovaný spis neexistujú. Z obsahu spisu nevyplýva, že by mal odvolací súd k dispozícii ďalšie spisy uvedené v uznesení z 10. októbra 2005. Z obsahu ďalšej zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom z 22. marca 2006 vyplýva, že súd oboznámil len priebeh doterajšieho konania a následne vo veci vyhlásil rozsudok, pričom sám žiadne dokazovanie na tomto pojednávaní nevykonal a nezopakoval ani dôkazy vykonané súdom prvého stupňa.

V tejto súvislosti považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že podanie správy predsedom senátu alebo povereným členom senátu o doterajšom priebehu konania, ktorá povinnosť vyplýva odvolaciemu súdu z ust. § 215 O.s.p., nie je zopakovaním dokazovania v zmysle ust. § 122 a nasl. O.s.p.

Odvolačný súd si tak nežadovávajúci rovnocenný zákonný procesný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p., a preto sú jeho skutkové a na ne nadväzujúce právne závery zatiaľ predčasné a dovolaciemu súdu neprislúcha v súčasnom štádiu konania oprávnenie na ich hodnotenie.

Je však potrebné uviesť, že dovolací súd sa nestotožňuje s názorom odvolacieho súdu, ktorý založil svoje rozhodnutie len na konštatovaní, že je potrebné vychádzať zo zápisu vykonaného v pozemkovej knihe. Povinnosťou súdu totiž bolo vykonať dokazovanie navrhované účastníkmi konania a to najmä zadovážením dostatočných informácií o konaní vedenom na býv. Ľudovom súde vo Vranove nad Topľou pod sp. zn. C 550/1954. Súdy oboch stupňov sa neprípustne uspokojili len s oznámením Okresného súdu Vranov nad Topľou z 13. augusta 2003, podľa ktorého spis sp.zn. C 550/54 sa na tomto súde nenachádza, v ktorom tiež uviedol, že účastníkmi konania sú zapísaní J. B.. c/a H. B.. Tak okresný ako ani odvolací súd sa však už nepokúsil zistiť, či P. N. a J. Ž. na tomto súde nevedli spor pod inou spisovou značkou. Okrem toho dovolací súd poznamenáva, že nie je možné jednoznačne zistiť skutkový stav v prejednávanej veci bez toho, aby si súd nežadovávajúci do spisu **úplný výpis** od založenia pkn. vl. č. X., kat. úz. V. parc. č. X. a parc. č. X. až po súčasný stav spolu so snímkami z pozemkovej mapy týkajúcimi sa týchto parciel, tiež geometrický plán o vyhotovení (odčlenení) parciel č. X. a č. X. spolu so všetkými právnymi listinami (zo zbierky listín) vzťahujúcimi sa k vytvoreniu týchto parciel, spolu s č.d. X., ale tiež jednotlivé spisy označené v konaní účastníkmi, predmetom konania ktorých boli dotknuté nehnuteľnosti (najmä sp.zn. 3 C 843/1994). Až po takto doplnenom zistení skutkového stavu bude možné dospieť k záveru, či predmetné nehnuteľnosti patria alebo nepatria do dedičstva po J. Ž.. Rozsudok odvolacieho súdu tak bolo potrebné považovať za predčasný.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Dovolateľom napadnutý rozsudok nebolo možné v dovolacom konaní podrobiť prieskumu z hľadiska správnosti zaujatých právnych záverov, lebo skutkové zistenia

odvolacieho súdu vyplývajúce zo spisu nedávajú (vzhľadom na už spomenutú tzv. inú vadu konania) pre toto posúdenie dostatočný podklad.

Z uvedeného vyplýva, že konanie odvolacieho súdu je postihnuté inou vadou, majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). K takejto vade bol dovolací súd povinný prihliadnuť, i keby nebola uplatnená ako dôvod prípustného dovolania (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 4 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znovu aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová